पञ्चसु संवत्सरेषु अनुष्ठानं प्रशंसति। "पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः। आपञ्चमात् पुरुषादन्नमत्ति। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद" इति। स्वात्मानमारभ्य पुत्रपौत्रादि-द्वारा यः 'पञ्चमः 'पुरुषः, तत्पर्य्यन्तं सर्व्वेषाम् 'अन्नसमृद्धि-र्भवति॥

सप्तदशं स्तोमावसानं प्रशंसति। "सप्तदशꣳ स्तोमा नाति-यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरेव नैति" [३] इति। प्रजापतेः शकाशात् नातिगच्छतीत्यर्थः॥

अत्र मीमांसा, एकादशाध्यायस्य द्वितीयपादे चिन्तितम्।

उच्चोत्सर्गे किमुत्कर्षस्त्यागो वाद्योऽत्र पूर्व्ववत्।
अन्वहत्रित्वयोरुत्तमाहपञ्चत्वयोर्विधौ॥
वाक्यभेदाद्विशिष्टानामन्येषां कर्म्मणां विधिः।
तस्मादारण्यवच्छेषत्याग उत्सर्ग इष्यताम्॥

अस्त्यहीनेषु पञ्चशारदीयनामकः कश्चित् सवविशेषः प-ञ्चाहः पञ्चसु संवत्सरेषु अनुष्ठेयः, तत्र प्रथमे संवत्सरे विशाखा-नक्षत्रयुक्तायाममावास्यायां सप्तदश स्त्रीपशवः सप्तदशोक्षाणश्च विहिताः, तेषु सर्व्वेषु पर्य्यग्निकृतेषु प्रोक्षितेषु सत्सु स्त्रीपशूना-मालम्भं पुरुषपशूनामुत्सर्गञ्चाम्नाय पुनर्द्वितीये तृतीयचतुर्थे संवत्सरे तथैवानुष्ठानमाम्नाय पश्चादिदमाम्नातम्, त्रींस्त्रीनि-त्येकैकस्मिन्नहनि आलभेरन् पञ्चोत्तमेऽहनीति। तत्र वत्सर-चतुष्टयगतासु चतुर्व्वमावास्यासु योऽयं पुरुषपशूनामुत्सर्ग-मुत्सर्गः तत्र तत्कर्म्मशेषत्यागो न भवति, किन्तु उत्कर्षः। कुतः,